

Gey

Netypické vyučovanie

Hlas mladých
Jeden citrón?
Za čo kúpiť darčeky?
Sladký deň

4

Školský ples

14. ples Spojenej školy Juraja Henischa

19.1.2018 o 19:00

jedáleň SŠJH

DJ Yo-ghi,

hudobná skupina Elit

cena: 14€

*Predaj vstupeniek
od 18.12.2017 v učebni
č. 51.*

Denis Sopko

Motivácia či nový rok?

Január býva mesiacom, kedy sa každý z nás snaží riadiť svojimi novoročnými predsavzatiami. Je prvým, no väčšinou aj posledným mesiacom, kedy tieto predsavzatia rešpektujeme. Každý z nás si určil ciele, ktoré by chcel v novom roku dosiahnuť. Niektorí chcú schudnúť, niektorí viac športovať, niektorí cestovať a kadečo iné. Načo však čakať na príchod nového roku, aby sme si plnili naše sny?

Nový rok je väčšinou akousi motiváciou, akýmsi spúšťačom, kedy sa ľudia podvedome presvedčajú, že teraz je ten čas, kedy začnú svoje sny naplňovať. Naozaj tomu veria? Veria, že príchodom nového roka sa niečo zmení? Maximálne sa zmení číslo v kalendári, no vlastnosti a charakter človeka ostanú naďalej rovnaké. Česť výnimkám, ktoré s príchodom nového roka naozaj radikálne menia svoje myslenie a taktiež aj životy. Tých je však veľmi málo. Podľa môjho názoru nemôžeme hľadať skutočnú motiváciu v podstate nového roku. Je to niečo, čo by nás motivovať nemalo, taktiež, ako by sme motiváciu nemali hľadať v iných ľuďoch. Motivá-

ciu by každý z nás mal hľadať v sebe, vo vlastnej túžbe po dosiahnutí niečoho.

A ako sa vlastne správne motivovať? Prvým pravidlom je určiť si cieľ, ktorý chceme dosiahnuť a všetko tomu podriadiť. Moja momentálna situácia je jasným príkladom. Pomaly sa blížim do bodu, kedy by som mal všetko podriadiť príprave na maturitu a prijímacím skúškam na vysokú školu. To je mojím momentálnym cieľom, mojou motiváciou. Veď predsa každý chce dosiahnuť čo najlepší výsledok, no je len na nás, koľko tomu dokážeme podriadiť. Ďalším dôležitým aspektom je vytrvalosť. Veľa ľudí nedokáže splniť svoj vytúžený cieľ, pretože sa pri prvom neúspechu vzdá. Niekedy je ale cesta k úspechu vydláždená malými čiastočnými neúspechmi. Pri takýchto momentoch sa treba vrátiť na začiatok a opýtať sa samého seba, prečo to vlastne robím, aký je môj cieľ. Úspech je niečo, na čom je treba pracovať dlhodobo. Najťažšie je urobiť prvý krok a vytrvať. No pri pevnej vôli je každý z nás schopný svoje ciele naplniť. ■

/foto na obálke: Simona Macejová, foto editoriál: Tobiáš Prokop/

REDAKČNÁ RADA

ŠÉFREDAKTOR: Denis Sopko

REDAKTORI: Alexandra Hockicková, Peter Buben, Ema Rohal'ová, Barbora Hudaková, Viktória Kašperová, Erika Babčáková, Anna Soroková, Veronika Poláková, Veronika Dinisová, Mária Dziaková, Kristína Kašperová, Mirka Gregová, Dominika Kotul'áková

FOTOGRAF: Simona Macejová

GRAFICKÍ EDITORI: Ján Helmanovský, Aneta Balaščáková, Anna Oršul'áková, Daniel Kraus

EDITORI: Mgr. Branislav Boďo, Silvia Babčáková

EXTERNÍ SPOLUPRACOVNÍCI: Mgr. Albert Balog, Damián Michalco

KONTAKT: REDAKČNÁ RADA— gymos.ssjh@gmail.com

Rok čo rok stoja žiaci deviatych ročníkov pred dôležitým a pre niektorých neľahkým rozhodnutím, už onedlho totiž ukončia základnú školu a pomaly začínajú premýšľať o svojej vlastnej budúcnosti

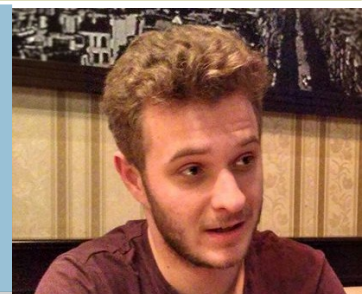
>POHĽAD SPÄŤ<

Netypické vyučovanie

Od predmetu v škole až k vlastnej firme. Devätnásť-ročný študent Michal Janko si popri vysokoškolskom štúdiu so svojimi spolužiakmi založil firmu na výrobu želatínových cukríkov HerbiK s.r.o.

>ROZHOVOR<

Sladká firma

>OBSAH<

3>EDITORIÁL<

Motivácia či nový rok?

4>OBSAH<

5>PRIESKUMNÍK<

6>PIŤO GYMOŠ INFORMUJE<

8>AKTUÁLNE<

Hlas mladých

10>Pohľad späť<

Netypické vyučovanie

12>HISTÓRIA<

Za naše mesto

14>UDALOSTI<

Sladký deň

16>ROZHOVOR<

Sladká firma

20>FINANCIE<

Za čo kúpiť darčeky?

22>BÝVALÍ ŠTUDENTI<

Jeden citrón?

24>MÔJ SPLNENÝ SEN<

Prvé kroky

26>OČAMI ŠTUDENTA<

Slovné zbrane

27>5 OTÁZOK<

Pri computeri

28>RÚRO<

Pozemšťan

29>ABIHO MOMENTY<

Leháro

30>RECENZIA<

Ostrov

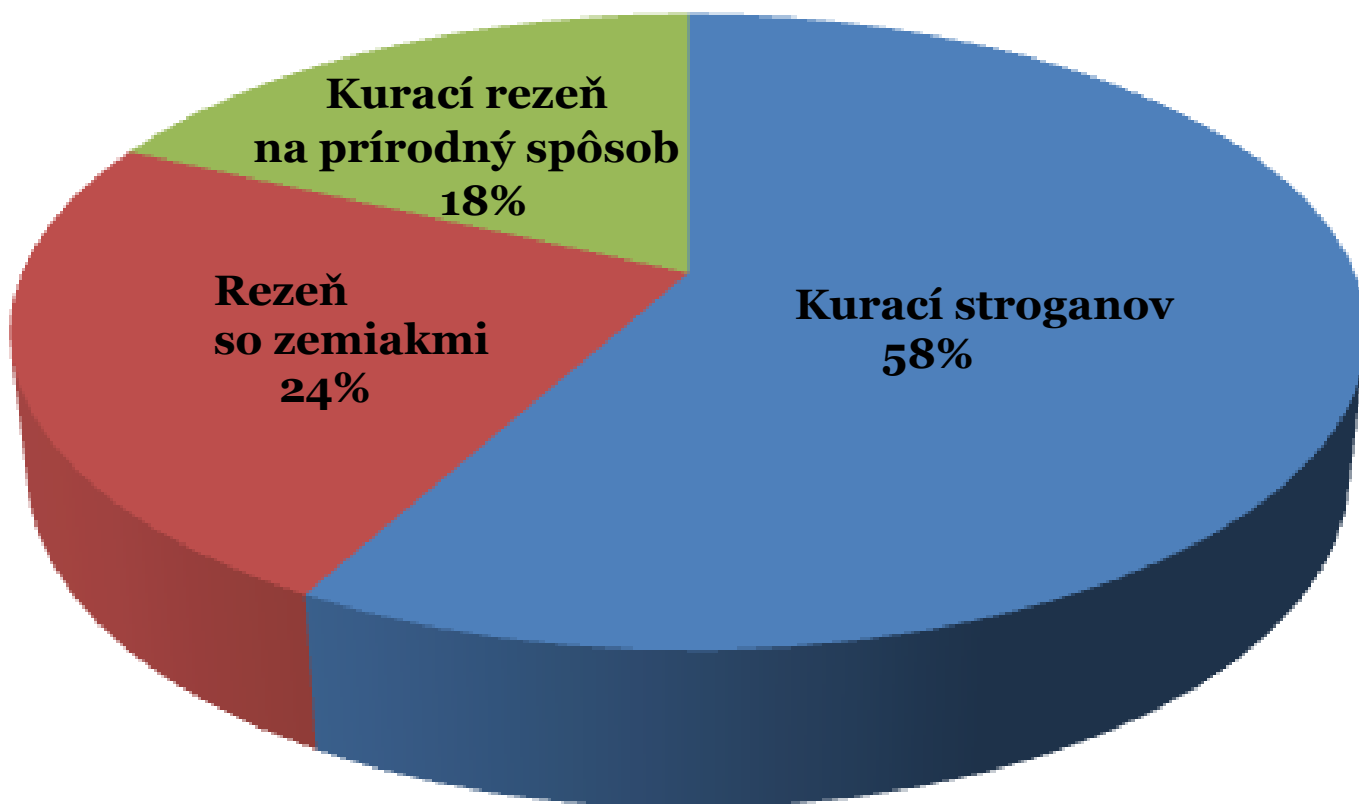
31>OUT<

Aké jedlo by ste privítali na plese?

Kurací stroganov, lebo z týchto troch jedál mi najviac vyhovuje.

Simona Goliášová, 1.H

Odpovedalo 100 študentov školy

PERLA DUCHA

„Ako svoj cieľ dosahoval romantizmus?“

„Sekerou.“

Druhák Sebastián Šuťak nešťastne uveril šepkajúcemu spolužiakovi.

Gymoš Blog
www.gymos.wordpress.com

Gymoš

Rádio Gymoš
gymos.wordpress.com/radio

Na nenormalnu radosc šickich študentoch i školníka dorazila do Bardijova prava žima. Začiatkom decembra za jeden dzeň nakurilo teľo šnihu, že še stretľi das štiri predmetove komisije, bo dachto dostal voborni napat prisposobie viučovaňe

novim okolnostjam. Chvilu to fakt tak vizeralo, že slovenčinare budu tri tiždňe pisac slohi ľem o čarovnej Paňi žime, chemikare zrobja chemicke rozbori šnihu i matikare budu počitac pravďepodobnosc prežitja vof extremnich podmjenkach.

A začalo še obdobje olipijadoch. Jak perše nabraľi odvahu ňemčinarki. Nahnaľi das tišictristo gimnazistoch do dvoch učebňoch a rozdaľi im testi. Na odbornu školu sebe ňetruffi, asi še baľi, že ňebudu mac dostatočnu stupnicu, žebi ich klasifikovaľi. Ňemušim

pripominac, že šickich začala lapac ňenormalna panika, kec ziscili, že testi su po ňemecki. Naščesci še po chvilu spametaľi a začaľi viuživac znalosci zos inich jazikoch. Najvecej še im asi hodzila šariščina, bo na každy otasku otpovedali das. Das pul hodzini.

Začiatkom decembra še moja kamoši zos novinkoch zučastňili vihodnoťňa suťaže novinkoch vof Prešove. Cale nervozne tam šedzeľi das tri hodzini a ňeznaľi še dočekac konca, bo jak povedzel šefredaktor Denis, na koncu je to furt najľepše. Ňeznam, či tim mišľel fakt, že še na kon-

cu vihlasuju visletki a preberaju ňenormalňe lukrativne ceni jak pentelki i kružitka, abo tim chcel povedzec, že chce koňec, bo potom takoj išľi do Mek Donaldu na hamburgeri. No to uš je teras jedno, potstane je, že im vof toten dzeň otpadla chemija. Mimochodem, buľi druhe.

/foto: archív Gymoša/

Na našoj škoľe prebehlo vof decembru testovaňe schopnosti prežitja vof extremnich podmjenkoch. Okrem teho, že še pomali bliži koniec pulroka a študenci začinaju lapac po dichu, škola simulovala i ñebespečne ohrožeňe privalovu vodu.

Cjeľom bulo navodzie po- cit besprostredneho ohro- zeňa života na hornej chodbe pri zborovňi. A po- darilo še. Najme maturan- ci to vžali važňe a na tri tiždňe zmizľi zos škoľi do najblišeho baru na stanici. Vracili še aš pot hrozbu komisijonalkoch.

Kec sebe dachto mišľi, že še učiteľe ñedoka- žu poradňe zabavac, hlu- boko še miľi! Dôkazem bu- lo i vjanočne pošedzeňe, ktore škola pre svojich za- mestnancoch pripravila vof pošľedni tidzeň pret otchodom na prazdňini. A bulo že to zabavi i radosci.

Najvecej še šicke rehotali pri čitaňi učebnich pla- noch, ktoré pul roka ra- dostňe pripravovali. Naj- veči uspech mali zaš che- mikarki, bo dokazali do- stac do svojich planoch pre študentoch o pejc pisom- koch vecej jak pret rokem. A to sebe zasluži poklonu.

Ťesňe pret vjanočnimi prazdňinami mali svuj veľki dzeň i buduće auto- mechanici. Na prezentač- nu akciju toťiš do našoj škoľi prišla firma Würth, žebi našich naďejnich uč- űoch naučila, jak še sprav- űe robi dijagnostika i kli- matizacije autoch. A keďže

prakticki šicke našo auto- mechanici chodzu do škoľi ľem preto, žebi vof buduc- nosci mali dajaki svuj au- toservis, doslova hltaľi šic- ko, co im tam bulo poveda- ne. Treťjak Jančo dokonca svojemu sušedovi zašep- kal, že to je zaujimavejše jak hodzina slovenčini.

Koňec decembra uš tradične na škole patri volejbalu. Najskorej še vof jeden dzeň kona školske ko-

lo turnaja dvojicoch a viťazi postupuju do medzinarodneho tur- naja, chodzu i dvaja Poľaci, ktorí je takoj

na druhi dzeň. A mu- šim povedzec, že teho roku tote turnaje do- padľi nat šicke očaka- vaňa. Šidzemdzešatši- dzem percentoch šic- kich zučastňenich to- űiš prežilo bes akich- koľvek zraňeňi, co je

oproťi minulemu roku narast o štiri cela ši- dzem percenta a opro- űi roku 2015 dokonca o ñeuveriteľňich pejc cela tri percenta. Uspešňejši bul uš ľem rok 2010, kedi bez uj- mi na zdravi turnaje prežilo ošemdzešatdva percenta hračoch. A našo babi buľi perše i druhe. No to ñeje aš take zaujimave.

Hlas mladých

/foto: Patrik Kokinda/

-> Členovia mestského parlamentu na stretnutí s primátorom mesta.

-> Iniciatívu študentov privítal aj primátor Bardejova Boris Hanuščák.

Denis Sopko

Rozvíjať spoluprácu medzi študentmi, umožniť cestovať do zahraničia či slobodne vyjadriť svoj názor, to sú hlavné myšlienky mestského mládežníckeho parlamentu

Bardejovský mládežnícky parlament patrí od svojho vzniku v septembri 2017 medzi najmladšie mestské parlamenty na Slovensku. Spojenú školu Juraja Henischa v ňom zastupuje štvrták Peter Buben a tretiaci Michaela Kiššová, Adam Kralovič, Dominika Hankovská, Ivana Sabolová, Kristián Kavul'a a Oliver Brejník. Bardejov je v poradí dvadsiatym tretím mestom na Slovensku zastrešujúcim mladých iniciatívnych študentov do mládežníckeho parlamentu. Všetky mládežnícke parlamenty na Slovensku sú združené pod Národný mládežnícky parlament, ktorý každoročne organizuje celoslovenské stretnutia mládežníckych parlamentov.

Napriek tomu, že od vzniku ubehlo len niečo cez tri mesiace, parlament v súčasnosti navštevuje približne sto členov, z ktorých približne tridsať tvorí jeho základ. Práve myšlienka spolupráce medzi školami a študentmi bola predlohou pre založenie mládežníckeho parlamentu. „Iniciatíva pre vznik parlamentu

prišla ešte v jeseni 2016, keď Rada mládeže Prešovského kraja organizovala stretnutie školských rád stredných škôl. Tam sme sa prvýkrát spolu stretli, rozprávali sa a zisťovali, aké je to fajn, že dokážeme nachádzať spoločné názory, aj keď sme z odlišných škôl,“ opisuje dôvody vzniku predseda parlamentu Jakub Boruv.

Po stretnutí študentských rád nasledovala prezentácia vízie mládežníckeho parlamentu na jednotlivých stredných školách v Bardejove,

ktorej cieľom bolo osloviť iniciatívnych študentov a ukázať im výhody práce v tomto parlamente. „Postupne sme začali komunikovať s inými mes-

tami, kde majú mládežnícke parlamenty dlhodobejšiu históriu. Zistili sme, že u nás to naozaj chýba a bolo by dobré mladých v meste viac zaktivizovať. Mnohí napríklad nevedia o projekte Erasmus Plus, vďaka ktorému možno vycestovať do väčšiny krajín Európy, a to úplne zadarmo,“ hovorí o výhodách členstva v parlamente.

/foto: Patrik Kokinda/

**...parlament
v súčasnosti
navštevuje približne
sto členov...**

/foto: Patrik Kokinda/

-> Spojenú školu Juraja Henischa v parlamente zastupujú aj Oliver Brejnik, Peter Buben, Soňa Žarnovská a Michaela Kiššová (zľava).

/foto: Simona Macejová/

-> Autorom myšlienky mestského parlamentu je študent Gymnázia Leonarda Stöckela Jakub Boruv.

Okrem možnosti cestovať prakticky po celej Európe parlament umožňuje stredoškólakom podieľať sa na politickom živote v meste. Prostredníctvom neho dokážu riešiť problémy, ktoré ich bezprostredne trápia. „Parlament je na to, aby mládež mohla vyjadriť slobodne svoj názor, aby mohla povedať, čo sa jej nepáči, čo by bolo dobré v meste zmeniť. Keďže spolupracujeme priamo s vedením mesta, dokážeme tieto nedostatky riešiť na najvyššej úrovni.“ Práve vzťah s mestom v súčasnosti patrí medzi najdiskutovanejšie témy mládežníckeho parlamentu. Iba ako druhý parlament na Slovensku sa snaží vytvoriť Memorandum s mestom. „Zatiaľ je toto memorandum vytvorené len v Levoči, kde ho vytvoril parlament a súčasný predseda Prešovského kraja Milan Majerský. Slúži na vymedzovanie vzťahu a spolupráce medzi mestom a mládežníckym parlamentom,“ popisuje význam memoranda Jakub Boruv.

Pozitívom je, že mesto a aj samotný

/foto: Tobiáš Prokop/

-> Na začiatku bola snaha osloviť všetky stredné školy v meste. Na našej škole boli v januári minulého roka.

primátor Bardejova Boris Hanuščák má k tejto iniciatíve mladých ľudí veľmi kladný postoj a naďalej by túto myšlienku rád podporoval. Už v súčasnosti umožňuje organizovať stretnutia parlamentu v Poľsko-slovenskom dome, dokonca, podľa jeho slov, by v budúcnosti rád parlament podporil aj finančne.

Okrem práce na memorande sa členovia aktívne podieľajú aj na projekte Európa s nami. Hlavnou myšlienkou tohto projektu je výučba cudzích jazykov na školách, no hravou formou, kedy sú vyučujúcimi priamo cudzinci. „Nedávno boli v Bardejove Španieli, a v budúcnosti by mali naše mesto navštíviť aj Nemci. Cieľom je rozšíriť obzory študentov, naučiť ich cudzí jazyk a ukázať im, že sa nemusia báť vycestovať do zahraničia na výmenný pobyt,“ hovorí Jakub o hlavných cieľoch projektu. ■

Netypické vyučovanie

-> Každoročne pre deviatakov Deň otvorených dverí začína vystúpením školského folklórneho súboru.

Kristína Kašperová

/foto: Simona Macejová/

Rok čo rok stoja žiaci deviatych ročníkov pred dôležitým a pre niektorých neľahkým rozhodnutím, už onedlho totiž ukončia základnú školu a pomaly začínajú premýšľať o svojej vlastnej budúcnosti

Preto takmer každá stredná škola usporadúva pravidelne Deň otvorených dverí (DOD). Cieľom je informovať žiakov o možnostiach štúdia a aspoň čiastočne im tak pomôcť s výberom strednej školy.

Spojená škola Juraja Henischa (SSJH) organizuje Deň otvorených dverí pomerne skoro, v tomto školskom roku to bolo už 27. októbra minulého roku. Tak ako každý rok, opäť sa sprístupnili priestory školy pre verejnosť a v tento deň sme sa návštevníkom osobne venovali. Už od skorého rána až do obeda sme vítali medzi sebou zvedavých deviatakov, teda budúcich stredoškolákov z celého okolia, ktorí prichádzali so svojimi učiteľmi alebo s výchovnými poradcami priamo zo základných škôl. Počas tohto školského roku sa na DOD našej školy prišlo pozrieť

približne päťsto žiakov.

Hneď na úvod ich vo vestibule školy privítalo vystúpenie folklórneho súboru našej školy, ktorý je súčasťou prakticky každej významnej udalosti organizovanej školou. Neskôr naši študenti previedli všetkých žiakov po chodbách, triedach a učebniach. Na škole v tento deň totiž prebiehalo

tematické vyučovanie, počas ktorého mali žiaci šancu dozvedieť sa niečo viac o škole, aké má výhody oproti iným školám, o vyučovaných pred-

-> Najodvážnejší deviataci museli prejsť rôznymi skúškami odvahy, napríklad podľa pachu zistiť, čo majú pod nosom.

Na škole v tento deň prebiehalo tematické vyučovanie.

-> Študenti školy sa interaktívnou formou snažili prezentovať vyučovanie jednotlivých predmetov.

/foto: Simona Macejová/

metoch, taktiež sa mohli opýtať na všetko, čo ich zaujímalo. Študenti SŠJH pod vedením svojich pedagógov prezentovali interaktívnou formou rôzne predmety a odbory, ktoré študujú. „Všetci sú tu podľa mňa veľmi milí a priateľskí. Páči sa mi, že sa s nami rozprávajú s humorom,“ zhodnotila priebeh dňa deviatačka Lea Niemašíková zo Spojenej školy v Zborove.

Na spestrenie a celkový dojem boli pre žiakov pripravené aj aktivity. V učebni geografie si viacerí mohli overiť svoje vedomosti v orientácii na slepej mape. V triede, v ktorej bola prezentovaná biológia, vytrvalo fúkali vzduch do slamiek, až kým ružový roztok fenolftaleínu úplne nestraťil farbu. Trochu sa potrápili, ale zároveň aj pobavili, keď sa na chodbe pokúšali dostať autíčko na diaľkové ovládanie cez drevené palety. Študenti z odbornej školy predviedli, čo všetko vedia spraviť, vytvoriť alebo zhotoviť. Zaujímavá bola podľa žiakov

už známa lampa, ktorá sa dokáže rozsvietiť na tlesknutie.

Na DOD pravidelne prichádzajú okrem žiakov aj rôzne firmy, ktorých cieľom je predstaviť žiakom a študentom možnosti spolupráce s nimi. Tieto ponuky sa týkajú najmä žiakov z odbornej školy. Jednou z nich bola aj firma Gohr Veľký Šariš. Jej personálny riaditeľ Miroslav Rokošný účasť firmy na DOD zhodnotil slovami: „S vašou školou spolupracujeme druhý rok, sme tu preto, aby sme dostali do povedomia ako školu, tak aj nás. Naším hlavným cieľom je propagovať systém duálneho vzdelávania v našom podniku.“

Tí rozhodnejší žiaci si možno len potvrdili svoj výber školy. No tým deviatakom, ktorí sa ešte nerozhodli, sme sa snažili pomôcť s ich výberom a možno že sme im pomohli vytvoriť jasnejšiu predstavu o našej škole. Natália Kyjovská, deviatačka zo Základnej školy Bartolomeja Krpelca v Bardejove sa už rozhodla: „Tento DOD je super, naozaj sa mi tu veľmi páči. Určite by som chcela ďalej študovať na tejto škole najmä preto, lebo tu máte super časopis, ktorý je najlepší na Slovensku. Veľmi ma baví písanie, preto mám aj vlastný blog o móde. Ak budem na tejto škole, tak by som určite chcela písať do tohto časopisu.“

/foto: wikiwand.com/

-> Vstup česko-slovenských vojsk na územie severovýchodného Slovenska 6. októbra 1944.

Daniel Kraus

Za naše mesto

Január 1945 sa do dejín zapísal oslobodením Bardejova od fašizmu vojakmi prvého československého armádneho zboru

V dňoch od 12. do 15. januára 1945 sa začala mohutná zimná ofenzíva spojeneckých armád od Baltu po Karpaty na pomoc západným spojencom. Do ofenzívy sa zapojil aj prvý česko-slovenský armádny zbor, ktorý bol od 3. do 20. januára 1945 podriadený sovietskej prvej gardovej armáde. Sovietske zväzky prvej gardovej armády útočili priamo v smere na Prešov, prvá československá brigáda dostala za úlohu oslobodiť Zborov a tretia československá brigáda mala rozkaz oslobodiť Bardejov. Útvary prvej brigády narazili v dňoch 16. a 17. januára na tuhý odpor nepriateľa. Napriek tomu oslobodili poľskú obec Ciechania, Vápeník a Vyšný Orlík. Po úspešnom rannom postupe 19. januára obsadila Nižný a Vyšný Mirošov, Šarišské Čierne a Ciglu. Podvečer prvý a druhý prápor útokom obsadil Bechervov a Chmeľovú. Umožnili tak tretiemu práporu oslobodiť v nočných hodinách Zborov.

Tretia československá samostatná brigáda pod velením brigádneho generála Karla Klepálka po prelomení nemeckej obrany na rieke Ondava prenasledovala nepriateľa v smere Nižná Olšava, Radoma, Okružle, Kučín, kde bola odpoľudnia 18. januára zastavená mohutnou paľbou. V čele tretej brigády postupoval štvrtý úderný prápor v zime a v ťažkostiach, pretože väčšina mostov bola zničená. Mimoriadne sa osvedčili vojaci roty poručíka Františka Tyrichtra a na ich pravom krídle samopalníci kapitána Viliama Sachera. 19. januára o pol desiatej doobeda vyrazili

/foto: wikiwand.com/

-> Československí vojaci so zástavou jednotky v ZSSR.

/foto: severovýchod.sk/

-> Socha na Námestí SNP pripomína oslobodenie Bardejova sovietskou armádou 19. januára 1945.

-> Ludvík Svoboda počas príhovoru pred prvým československým armádnym zborom.

-> Oslobodenie Bardejova si obyvatelia mesta každoročne pripomínajú rekonštrukciou bojov.

/foto: archív Gymoš/

vojaci tretej brigády smerom na Bardejovskú Novú Ves. Prvý sled o štvrt' na jedenásť doobeda obsadil obce Dubinné, Poliakovce, Hrabovec a Komárov. Vo večerných hodinách po úspešnom prieniku samopalníkov kapitána Sachera a pešiakov kapitána Kamila Krejčárka bola oslobodená Bardejovská Nová Ves. Prvá rota štvrtého úderného práporu pod velením poručíka Tirichtera a na jeho pravom krídle rota samopalníkov nadporučíka Ceithamla postupovali po západnom brehu rieky Topľa cez Jedlovec a Kopytovku. Prieskumníci čaty podporučíka Ivana Lehára a veliteľa prieskumného družstva čatára Josefa Činčalu sa priblížili k Bardejovu, kde zistili slabú silu nepriateľa. To umožnilo veliteľovi brigády nariadiť nočný útok na mesto.

Vojaci prvej samostatnej brigády v noci z 19. na 20. januára vtrhli do Bardejova. Útok bol taký rýchly a prekvapujúci, že mnohí nemeckí vojaci nestačili utiecť, poschovávali sa na pôjdach, v pivniciach a stodolách. V skorých ranných hodinách 20. januára dorazili do Bardejova aj prvé jednotky sovietskej prvej gardovej armády.

Útok na Bardejov bol taký rýchly a prekvapujúci, že mnohí nemeckí vojaci nestačili utiecť.

Tretia samostatná brigáda prvého československého armádneho zboru sa v bojoch o mesto Bardejov vyznamenala tak, že bola menovaná v rozkaze vrchného veliteľa sovietskych vojsk. Na počesť prvej a tretej československej samostatnej brigády a prvého československého armádneho zboru boli na rozkaz vrchného veliteľa Sovietskej armády vypálené čestné salvy.

Túto významnú udalosť si každoročne mesto pripomína na Radničnom námestí rekonštrukciou oslobodenia, pričom vojaci predvádzajú ukážku boja proti Nemcom. Rekonštrukcia oslobodenia mesta má priaznivcov vo všetkých vekových kategóriách. Zúčastňuje sa jej mládež, ale aj tí najmenší, ktorí sa vďaka tomu naučia aj niečo z našej histórie. Zaspomínať si chodia aj starší ľudia, medzi nimi určite aj tí, ktorí boli súčasťou oslobodenia pred sedemdesiatimi tromi rokmi. Deň pred touto udalosťou sa kladením vencov pri Pamätníku vďaka a priateľstva vzdáva hold nevinným ľuďom a padlým vojakom. Hovorí sa, že bez vojny by neexistoval mier. Buďme vďační tým, ktorí bojovali za to, že dnes môžeme žiť v mieri. ■

Sladký deň

-> Posledné okamihy pred odchodom z triedy, kde sa celý program pripravoval, boli trochu nervózne, ale postupne sa študenti uvoľnili a celý deň si užili.

Veronika Dinisová

/foto: Simona Macejová/

V dnešnej dobe si niektorí ľudia ani neuvedomujú, aké sviatky vlastne slávia. A platí to aj o sviatku svätého Mikuláša

Svätý Mikuláš bol veľmi skromný človek aj napriek tomu, že ako mladý zdedil veľký majetok po rodičoch. Nenechal si z neho nič pre seba a namiesto toho, aby si užíval bohatstvo a žil v prepychu, pomáhal chudobným ľuďom a najmä deťom. A práve z toho pochádza tradícia 6. decembra.

Na Spojenej škole Juraja Henischa sa sviatok svätého Mikuláša oslavuje každý rok. V decembri minulého roku to bolo už po siedmykrát, keď tento deň organizovala učiteľka Irena

Hříbová. „Začalo to tým, že som poprosila prvé ročníky na hodine náboženstva, či by neboli ochotní vystúpiť s mikulášskymi pesničkami alebo vinšami. Čiže na začiatku to bola záležitosť študentov prvých ročníkov. Najprv sme chodili len s gitarou a aj oblečenie bolo napríklad oproti tomu roku pomerne jednoduchšie. Dôležité však bolo od začiatku to, že to bolo od srdca,“ spomína na obdobie pred siedmimi rokmi. V nasledujúcich rokoch, s príchodom nových prvákov, sa začali pridávať aj ďalší žiaci a tradícia sa pomaly na škole udomácnila.

Posledné tri roky sa na prípravu začal podieľať aj učiteľ

-> Mikulášsky deň už po siedmykrát organizovala učiteľka Irena Hříbová. Mikuláša tento rok stvárnil druhák Maximilián Pagáč.

-> Hudobnú zložku programu zabezpečuje školský folklórny súbor.

/foto: Simona Macejová/

-> 6. decembra minulého roka sa krátko pred ôsmou ráno Mikuláš aj so sprievodom vydal do tried urobiť študentom radosť.

odborných predmetov Stanislav Bialobok, ktorý na škole vedie školský folklórny súbor, takže nácvik hudobnej stránky si vzal na starosť práve on. Učiteľke Hříbovej ostali skúšky celého programu a samotný Mikuláš so sprievodom čertov a anjelov. Pred troma rokmi škola kúpila úplne nový mikulášsky kostým, čím to oproti predošlým rokom vyzeralo kultivovanejšie. Anjeli a čerti si oblečenie vyberali sami. „Klobúk dole pred všetkými žiakmi, ktorí sú ochotní podieľať sa na organizácii a udržiavaní tejto tradície. Pre mnohých je to veľmi náročné, keďže väčšinou to nie sú žiadni herci, a preto je logické, že niektorí mali zo začiatku problémy s vystupovaním. Ale vždy to robili pre ostatných študentov, aby im urobili radosť,“ vyzdvihuje ochotu študentov Hříbová.

„Vždy som trvala na tom, aby sa z Mikuláša na našej škole nestal Santa.“

Samotné vystúpenie v jednej triede trvá približne desať minút. Celkovo v minulom roku program ponúkli študentom vo viac ako dvadsiatich triedach. Do tried vstupovali počas vyučovacích hodín v čase, keď bola celá trieda pokope. Školský súbor zaspieval krásne mikulášske piesne, ktorými priviedli všetkých žiakov a učiteľov do miku-

lášskej nálady. Jedna pieseň je vždy klasická mikulášska a druhá je na melódii, ktorá je aktuálna, pričom študenti k nej vymýšľajú text. Tento rok si Mikuláš pre žiakov pripravil aj kvíz, v ktorom sa pýtal, čo o svätom Mikulášovi vedia. Učiteľka Hříbová presne vie, prečo ho urobila: „V celkovej štatistike sa zistilo, že žiaci nevedia o Mikulášovi skoro nič. Preto možno smelo povedať, že tento deň má aj edukačný charakter.“

Každoročne stvárňuje Mikuláša iný žiak. Tohto roku to bol

druhák Maximilián Pagač.

„Vždy som trvala na tom, aby sa z Mikuláša na našej škole nestal Santa, v tom prípade by som s organizáciou nechcela mať nič spoločné. Myslím si, že je veľmi dôležité, aby sme pokračovali v kresťanských tradíciách a nenahrádzali naše sviatky.“

Mikulášsky deň je medzi študentmi veľmi populárny nielen preto, že je iný, ako bežné dni. „Som veľmi rada, že sa na našej škole každoročne organizuje Mikuláš a že sa nezabúda na naše tradície. Páčilo sa mi, že Mikuláš dával kvíz o sebe, lebo som sa o ňom veľa dozvedela,“ zhodnotila deň tretiačka Jana Maňková.

Peter Buben

Sladká firma

Od predmetu v škole až k vlastnej firme. Devätnásťročný študent Michal Janko si popri vysokoškolskom štúdiu so svojimi spolužiakmi založil firmu na výrobu želatínových cukríkov Herbik s.r.o.

-> Všetko začalo na Veľtrhu študentských spoločností, kde Michal Janko spolu so svojimi spolužiakmi získal niekoľko ocenení

/foto: archív HerbiK s.r.o./

Jeho životný príbeh je dôkazom toho, že dobrý nápad môže priniesť úspech aj v mladom veku. O tom, ako firma vznikla, čo všetko museli prekonať a čo ich ešte čaká, porozprával pre časopis Gymoš.

Ako si sa dostal k myšlienke podnikania?

Jedného dňa, keď som sedel s kamarátom v škole, prišla za nami profesorka a odporučila nám voliteľný predmet aplikovaná ekonómia. Podstatou tohto predmetu je založenie cvičnej firmy, ktorá simuluje reálnu akciovú spoločnosť. Celé riadenie spoločnosti bolo v rukách študentov, ja som zastával rolu prezidenta spoločnosti.

A kde vznikla myšlienka výroby cukríkov?

S touto študentskou spoločnosťou sme navštívili bratislavský Veľtrh študentských

spoločností neziskovej organizácie Junior Achievement Slovensko, kam sme šli s myšlienkou výroby želatínových cukríkov s výťažkami z bio bylín, ktoré majú rôzne blahodárne účinky na ľudský organizmus. Na tomto veľtrhu sme boli veľmi úspešní, či už oceneniami alebo pochvalou od porotcov. To podporilo mňa a mojich spolužiakov v presvedčení, že to, čo robíme, robíme správne.

Celé riadenie spoločnosti bolo v rukách študentov.

Takže po tejto súťaži ste si založili vlastnú firmu?

Áno. Sme v nej štyria spoločníci – ja a moji dvaja spolužiaci máme polovicu firmy a potom jeden investor,

ktorý vlastní tú druhú polovicu. On nám v podstate financuje doterajší vývoj a dáva nám potrebné skúsenosti, ktoré sme my doposiaľ nemali.

V akom štádiu sa momentálne nachádza vaša firma?

No, tak tu je to trochu zložitejšie. Mo-

Vitajte na stránke spoločnosti Herbik s.r.o., výrobca zdravých želé cukríkov!

-> Webová stránka firmy ponúka všetky potrebné informácie.

/foto: herbik.sk/

mentálne dokončujeme vývoj, máme síce receptúru účinných zložiek, ale výroba samotných cukríkov je veľmi zložitá. Využívame živočíšnu želatínu, ktorá má veľa prospešných účinkov na ľudský organizmus a z hľadiska receptúry sa najlepšie kombinuje s bylinkami.

Ste schopní vyrobiť tieto cukríky?

Ako sa to vezme. Schopní sme, ale chýbajú nám technológie, čiže stroje.

Máte už aj priestory, kde bude táto firma sídliť?

V súčasnosti žiadame o príspevok Ministerstvo hospodárstva, aby sme vedeli tento projekt ešte viac rozbehnúť, keďže sa táto investícia pohybuje v státisícoch eur. Nie je to jednoduché, pracujeme na tom už rok a momentálne sme v kontrole Ministerstva, či spĺňame podmienky pre tento príspevok a čakáme, či nám vyhoviejú. Ja pevne verím, že áno. A čo sa týka otázky, priestory máme, keďže je to jedna z podmienok pre príspevok.

Máte pripravený aj plán B?

Na stole máme niekoľko možných scenárov. Prvým je, že dostaneme tento príspe-

vok, V prípade, že nie, máme viacero možností a riešení, ako tento projekt zrealizovať aj bez podpory štátu.

Ochutnal si už aj reálnu vzorku vašich cukríkov?

Samozrejme. Týchto vzoriek boli už desiatky až stovky. Keď si spomeniem na prvé cukríky, ktoré sa ani nepodobali na cukríky, až do dnešných dní, kedy si už vieme vyrobiť presne taká, ako sami chceme, prešli sme veľmi dlhú cestu. Na ich vývoji sme dokonca spolupracovali s profesionálmi.

**Keď si spomeniem
na prvé cukríky, ktoré
sa ani nepodobali
na cukríky...**

Takže ste oslovili konkurenciu. Ako reagovali?

Rôzne, oslovili sme odborníkov na cukrovinky, ale aj z farmaceutického odvetvia. Strach z konkurencie sa u niektorých možno prejavil v tom, že viacerí ostrieľaní hráči na trhu, s ktorými sme plánovali spoluprácu, nešli do tohto projektu s čistými úmyslami a z toho dôvodu v spolupráci s nimi už nepokračujeme. Ale všetko zlé je na niečo dobré a dáva nám to cenné skúsenosti do života, ktoré by sme inak získavali len ťažko a veľmi dlho. ■

www.autoskolaremeta.sk

AUTOŠKOLA REMETA

SLOVENSKÁ 5 / BARDEJOV / AREÁL SPOJENEJ ŠKOLY J. HENISCHA

Tel.: 054/474 26 70 / 0911 459 439

OTVÁRAME
V DŇOCH

10.1.2018

31.1.2018

20.2.2018

VODIČSKÝ
KURZ

SKUPINY B
o 14:30

STAŇTE SA S NAMI

1 V ŠOFÉROVANÍ

AKCIA!!

TÍ NAJLEPŠÍ UŠETRIA 10€
ONLINE PRIHLÁŠKA ZĽAVA 5€

MOŽNOSŤ PLATBY
NA SPLÁTKY!

Autoškola Remeta

**PRE ŠTUDENTOV SPOJENEJ ŠKOLY JURAJA HENISCHA
PONÚKAME ZĽAVU TRIDSAŤ EUR!**

(Zľavu nemožno kombinovať s inými zľavami AUTOŠKOLY REMETA)

**AUTOŠKOLA
REMETA**

SLOVENSKÁ 5 / BARDEJOV
Tel.: 054/474 26 70 / 0911 459 439
AREÁL SPOJENEJ ŠKOLY J. HENISCHA

www.autoskolaremeta.sk

OTVÁRAME
V DŇOCH

03.10.2017
26.10.2017

o 14:30
VODIČSKÝ KURZ
SKUPINY B

STAŇTE SA S NAMI

1 V ŠOFÉROVANÍ

AKCIA!!

TÍ NAJLEPŠÍ UŠETRIA 10€
ONLINE PRIHLÁŠKA ZĽAVA 5€

Za čo kúpiť darčeky?

Určite každého z nás pod vianočným stromčekom poteší nejaký darček od našich blízkych, a preto Vianoce predstavujú pre rodinný a najmä študentský rozpočet veľkú finančnú záťaž

-> Každý by chcel pre svojich blízkych bohatého Ježiška. Nie každý si ho však môže dovoliť.

Erika Babčáková

/foto: vianoce.shoppinguj.sk/

Posledné mesiace v kalendárnom roku sú v ekonomike zaznamenávané ako najproduktívnejšie a pre obchodníkov predstavujú raj. Čo však na vianočný rozpočet povie študent?

Podľa prieskumu, ktorý Gymoš v škole uskutočnil v novembri minulého roku, sa skoro polovica z osemdesiatich deviatich opýtaných študentov a učiteľov vyjadrila, že na minuloročné vianočné darčeky minula v priemere od dvadsať až do päťdesiat eur. Druhé najväčšie percento patrilo sume od sto do stopäťdesiat eur. Presne toľko chcelo minúť 28% respondentov. Na druhej strane len 6% opýtaných si mohlo dovoliť použiť na svojich blízkych viac ako stopäťdesiat eur. No pre niektorých sú aj tieto sumy privysoké. Desatina sa totiž vyjadrila, že na Vianoce zo svojho rozpočtu obetuje maximálne dvadsať eur.

Len 6% opýtaných si mohlo dovoliť použiť na svojich blízkych viac ako stopäťdesiat eur.

Aj z tohto prieskumu vyplýva, že nie každý si môže štedré Vianoce dovoliť. No aj napriek tomu existuje viacero možností, ako môžu nielen študenti nejaké peniaze na takúto príležitosť získať. Najbežnejšou je v súčasnosti veľmi obľúbená študentská brigáda. Študenti pracujú v rôznych prevádzkach, stretnúť ich možno pomerne často v obchodných reťazcoch, v reštauráciách a baroch, žiaci odbornej školy vykonávajú platenú prax vo firmách. Je to vlastne zabezpečenie príjmov vlastnou aktivitou.

Peniaze môžeme získať aj z vlastného priebežného sporenia. Učiteľka ekonomiky na škole Slavka Gernátová odporúča najmä disciplinovanosť: „Je dôležité byť dôsledný v pravidelnom sporení, a to z akéhokoľvek príjmu. Odporúča sa šetriť pravidelne každý mesiac, teda disciplinovane, a to vo výške 10% z čistého príjmu. Ja osobne

-> Výhodné brigády
pre študentov ponúkajú
napríklad obchodné reťazce.

FINANCIE

/foto: zsmont.sk/

/foto: archív Gymoš/

-> Učiteľka ekonomických predmetov
na škole Slavka Gernátová odporúča
pri sporení hlavne disciplínu. Na druhej
strane varuje najmä pred pôžičkami
v nebankových inštitúciách.

keďže klient zaplatí za úver stále viac, ako si
požičal, a musí počítať aj s poplatkami za
uzavretie zmluvy a samozrejme aj za prípadné
omeškané splátky. Pozor si treba dávať aj pri
čítaní pôžičkovej zmluvy, ktorú podpisujeme,
pretože svojím podpisom vyjadrujeme súhlas
s podmienkami banky respektíve nebankový-
mi pôžičkami,“ upozorňuje na riziká spojené
s takýmito pôžičkami Gernátová.

odporúčam, ak sa dá, ušetriť aj 20% a viac, či
už z príjmu na základe brigády alebo
z vreckového. Najdôležitejšie ale je, že treba
sporiť naozaj pravidelne.“ Takto nasporené
peniaze Gernátová odporúča
uchovávať doma do obálky, na
ktorú je potrebné zapísať sumu,
ktorú človek odkladá z každej
výplaty, respektíve z vreckového.

Ďalšou možnosťou, ako
získať peniaze, je úver alebo ne-
banková pôžička. Pri týchto formách je dôle-
žité všímať si nielen úrokovú sadzbu, ale aj
ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN).
Práve táto vyjadruje reálne náklady na pôžič-
ku, pretože okrem úrokov je potrebné, aby
klient zaplatil poplatok aj za úverovú zmluvu,
čiže poplatok za vedenie úverového účtu. Mô-
že sa napríklad stať, že úroková sadzba je 7%,
ale RPMN bude až 17% „Nemyslím si, že prá-
ve tento spôsob je výhodný pre študentov,

**„Najdôležitejšie ale
je, že treba sporiť
naozaj pravidelne.“**

Určite najriskantnejším
krokom je už vyššie spomínaná
nebanková pôžička. Je to vlastne
rýchla pôžička s vysokými úrok-
mi a hrozbami vysokých poplat-
kov za oneskorené splátky, a preto tu je mož-
ný aj rýchly nástup exekútorov.

Dobрым spôsobom, ako zvládnuť via-
nočné nákupy, je vyčleniť si dopredu konkrét-
nu sumu, ktorú chce človek minúť na darče-
ky. Odporúča sa platiť v hotovosti, pretože
takto vieme, koľko v skutočnosti minieme
a koľko peňazí nám ešte ostáva. Navyše sa pri
tomto spôsobe platby nemôže stať, že banko-
vý účet sa dostane do debetu. ■

Jeden citrón?

„To, čo som vyštudoval, ma skutočne baví a svoje povolanie by som nikdy nemenil. Vyštudovať niečo, čím sa bude človek aj neskôr v živote živiť, je snom mnohých a som rád, že mne sa to podarilo,“ hovorí Jozef Petrík, zamestnanec firmy Torno s.r.o.

-> Jozef Petrík pracuje ako prijímací technik pre automobilovú značku Citroën.

/foto: Simona Macejová/

Jozef Petrík bol v roku 2007 jedným z absolventov trojročného odboru autoelektrikár. Ako väčšina jeho spolužiakov, aj on sa rozhodol pokračovať v štúdiu a dorobiť si nadstavbu v odbore spotrebná elektronika. Zo štúdia na strednej škole si toho už veľa nepamätá, spomína si však na dobrý kolektív a pár učiteľov, na ktorých nikdy nezabudne. „Boli sme typický kolektív, kde sa stretlo veľa pováh, takže za päť rokov sa nám podarilo zažiť to, čo väčšine mladých na strednej. Hádky, problémy, neospravedlnené hodiny, ale i nerozlučné priateľstvá, ktoré trvajú dodnes, neboli ani u nás výnimkou.

Z učiteľov mi v pamäti utkvel najviac Jaroslav Zábojník, ktorý už dnes, žiaľ, nie je medzi nami. Dokázal si na vyučovaní udržať pred žiakmi zdravú autoritu, čo sa mi veľmi páčilo, a bol mi v mnohom vzorom,“ spomína s odstupom rokov s úsmevom na tvári na čas štúdia na strednej škole.

Po úspešnej maturite nepodľahol prvotnému pokušeniu odísť ako väčšina jeho spolužiakov pracovať niekam do zahraničia, ale poslal prihlášku na Technickú univerzitu do Košíc, kde ho prijali. „Vysokú školu som pôvodne neplánoval, podnet mi dala triedna učiteľka Katarína Grubarová, ktorá ma pre-

-> Firma Torno s.r.o., ktorá je výhradným zástupcom značky Citroën pre Bardejov, sídli na Jiráskovej ulici.

BÝVALÍ ŠTUDENTI

/foto: Simona Macejová/

-> Súčasťou firmy sú aj dielne, takže spoločnosť je schopná klientom poskytnúť komplexné služby.

/foto: Simona Macejová/

svedčila, aby som poslal prihlášku. Nastupoval som s tým, že skúsím aspoň prvý semester, a ak to nevyjde, pôjdem do zahraničia.“ Čo sa týkalo nadobudnutých vedomostí zo štúdia na strednej škole, v porovnaní s gymnazistami sa necítil v nevýhode. „Boli sme v podstate na rovnakej úrovni, no nie z rovnakých predmetov. Z matematiky boli vo výhode oni, z technických predmetov som vynikal ja, keďže na odbornej škole bola technika bežným predmetom a základy som už ovládal. Bol tam však určite rozdiel aj v tom, že som nebol zvyknutý na také množstvo učenia. Na všetko sa však dá zvyknúť, dôležité je chcieť. Spravil som prvé skúšky a tak to išlo ďalej. Ani na um mi však vtedy neprišlo, že o päť rokov na to budem mať za sebou úspešne už aj štátnice,“ vyzdvihuje asi najlepšie rozhodnutie svojho života.

Po troch rokoch vysokoškolského štúdia mu však internátny život prestal vyhovovať, využil preto ponuku trvalého pracovného pomeru firmy Torno s.r.o., kde praxoval už počas stredoškolského štúdia, a prešiel na externé štúdium. Po absolvovaní štátnic sa Jozefova pozícia v zamestnaní nemenila

„...kvalitné služby sú dôležitou požiadavkou zákazníkov.“

a nezmenila sa dodnes.

Vo firme Torno, ktorá je výhradným zástupcom automobilovej značky Citroën v Bardejove, pracuje ako prijímací technik. „Moja pozícia zahŕňa hlavne konzultácie so zákazníkmi o ich problémoch s autom, garančné zákazky a podobne. So svojou pozíciou a celkovo pracovným kolektívom som veľmi spokojný, pretože tu vládne rodinná atmosféra a priateľské vzťahy medzi podriadenými aj nadriadenými, čo je, myslím si, veľmi dôležité. Firma zamest-

náva viacero zamestnancov, od vedúceho servisu cez elektrikárov, lakovníkov až po klampiarov. Musí byť totiž schopná podať zákazníkovi komplexné služby, pretože v dnešnej dobe sú kvalitné služby dôležitou požiadavkou zákazníkov,“ opisuje Petrík svoje momentálne zamestnanie.

Práca s autami ho baví, a tým, že automobilový priemysel rýchlo napreduje, je sa stále čo učiť. Do budúcnosti zmenu zamestnania neplánuje, na prvom mieste je teraz u neho rodina, ktorej sa chce venovať. ■

Prvé kroky

Keď som pred rokom začal po prvýkrát vyučovať angličtinu na jazykovej škole, bál som sa. Po roku musím povedať, že to bolo jedno z najlepších rozhodnutí v mojom živote

-> Žilinská jazyková škola Gabby Damiánovi ako študentovi anglického jazyka ponúkla prvý kontakt s praxou.

-> Vyučovanie prebieha interaktívnou formou, Damián využíva napríklad aj hru na gitare.

/foto: archív Damiána Michalca/

Pracovný pohovor. Naozaj to znie strašne, vravel som si. Nevedel som, čo ma čaká, pretože je veľmi jednoduché poslať životopis a napísať doň kvantum informácií, avšak, ak už je potrebné rozprávať o sebe, prípadne prečo si človek vybral dané miesto – to je už iné kafičko. V mojom prípade šlo o prvý pracovný pohovor v mojom živote, ktorý som k tomu absolvoval v angličtine. Pri znám sa, bol som naozaj nervózny, ale nakoniec to dopadlo veľmi dobre a získal som prácu lek-

tora anglického jazyka v jazykovej škole Gabby.

Strach zo získania part-time jobu pomínul veľmi rýchlo, ale na dvere klopal druhý kamarát. Neistota. Neistota v tom, že som sa mal postaviť pred štvorročné až šesťročné deti a učiť ich angličtinu. Nikdy som to predsa nerobil. Čo teraz? Budú ma rešpektovať? Mám byť ich kamarát? Alebo

Pochyboval som o tom, či to reálne budem zvládať. Samozrejme, kolegyňa ma zaučovala a prešiel som školením, dokonca som po-

-> Farby sa deti učia tak, že na pokyn maľujú obrázky.

-> Jazykovka ponúka aj letné tábory neďaleko Žiliny.

čas štúdia skôr absolvoval kurz alternatívnej pedagogiky Montessori, ktorú využívam aj v jazykovke. Cítil som sa sprvu nesvoj, avšak prišiel som na to, čo je pre mňa dôležité. Po prvé, škola mi ponúkla krásny základ toho, ako vyzerá učiteľské povolanie, ale v základe až počas skutočnej reality som zistil, že je podstatné mať rešpekt pred povolaním učiteľ. Po druhé, je ozaj krásne, ak si človek vie nájsť cesty, ako si užiť a spríjemniť prácu. V mojom prípade - mať na hodine zábavu, ktorá má svoje výsledky, je pre mňa odmenou, pretože všetok čas, ktorý investujete do rôznych činností, by mal mať svoje ovocie. Myslím, že som si splnil sen – pretože je veľmi podstatné skombinovať vedomosti s realitou, ktorá nie je jednoduchá. Ak u detí nevyvoláte aktivitu a nie sú súčasťou celého vzdelávacieho procesu, štandardne strácajú pozornosť, nepočúvajú a žijú vo svojom svete, v ktorom sa môžete rozkrájať a nenájdete spoločnú reč.

Preto každú hodinu začíname pohybovo-hudobnou aktivitou, pri ktorej sa občas zapotím aj ja a deti sú šťastné, lebo tancujú, spieva-

**...každú hodinu
začíname pohybovo-
hudobnou aktivitou...**

jú a čo je najdôležitejšie, učia sa a ani len o tom netušia. Vyučovanie ďalej prebieha veľmi voľne, ale organizovane, pri ktorom používam rôzne kartičky s obrázkami, pexeso, obrázky, ktoré si deti maľujú, používam taktiež gitaru, pretože mne samému počúvanie anglických pesničiek

veľmi pomohlo. Jazyk nielen ja, ale aj moji kolegovia učíme prirodzene cez spoločný základ, slovnú zásobu, učíme sa bežné frázy – ako keď sme boli malí a rodičia na nás rozprávali a učili sme sa rozprávať. Deti

sú špongia, ktorá nasáva všetko, preto je krásne, keď rodičia za mnou prídu a povedia, že vidia u dieťaťa, že sa niečo naučilo, že urobilo pokrok, čiže sa, ako tomu hovoríme v škole, otvorilo svetu. Stále je však úsmevné, keď som s rodičmi na chodbe a opýtam sa niečo detí po anglicky a zdá sa, že dieťa nevie reagovať, ale ono to v skutočnosti vie, len sa tvári, že o tom nikdy nepočulo a potom ...

Na druhej strane, je to niekedy namáhavé – pretože človek sa cíti unavený – deti „kradnú“ energiu. Preto je najlepšie po práci si dať kávu a užívať si pokoj. ■

Slovné zbrane

-> Príchod nového roka u mnohých znamená nové predsavzatia. Čo keby medzi nimi bola aj slušnejšia komunikácia?

Viktória Kašperová

/foto: fotky.sme.sk /

Opäť je tu nový rok. Čaká na nás mnoho zážitkov a skúseností. Vstupujeme do začiatku roka s radostnou oslavou, prípitkami, sľubmi. Tak vstúpme aj so sľubom lepšieho správania sa a hromadou morálnejších slov.

Ako novoročné predsavzatie si väčšinou dávame motiváciu do učenia, viac sa venovať rodine, domácim miláčikom, pomáhať doma s domácimi prácami a podobne. Samozrejme je to taktiež veľmi potrebné, no niekedy nám unikajú podstatnejšie veci. Nájdú sa aj ľudia, ktorí si uvedomujú svoj neslušný slovník a dajú si ako predsavzatie používať menej vulgárnych slov. No je ich veľmi málo.

Je to problém obzvlášť pri mladých. Svojou ľahkovážnosťou si možno ani neuvedomujeme, koľko ľudí okolo seba môžeme pohoršiť, uraziť ich alebo im psychicky ublížiť. Niekedy si vyberáme slová celkom nevhodné do akejkoľvek situácie. Za to môžu samozrejme aj hormóny, ale aj kamaráti, vlastná vôľa a nerozvážnosť.

Zamysleli sme sa vôbec nad tým, aké zbrane používame? Že slovami môžeme toho druhého uraziť, ublížiť mu? Mali by sme sa pokúsiť vžiť sa do kože toho druhého. Ako by to bolo príjemné nám?

Momentálne je to veľký problém hlavne na základných a stredných školách. Berie

sa to ako spôsob šikanovania. Citlivé povahy v mladom veku to majú najťažšie. Väčšinou sa tak stanú stredobodom ústneho šikanovania. Nemusia nič robiť, len jednoducho nie sú sympatickí alebo nevyhovujú správaním sa odvážnejším kamarátom, respektíve spolužiakom.

Teraz neslušné slová počuť už aj od najmenších. No u nich je to ešte celkom nevinné, nemyslia to zle. Oni len opakujú, čo počujú od starších alebo niekde len tak na ulici. Tomu sa veľmi vyhnúť nedá. No je to ako vlna. Stačí, že jeden to niekde počul a hneď to pokračuje smerom ku kamarátom, ktorí to ako keby automaticky zopakujú a tak sa to šíri ďalej.

Možno teraz, keď je tu nový rok, čas nových predsavzatí, mali by sme sa zamyslieť nad naším správaním. Ako taký sľub do nasledujúcich dní by sme si mohli dať dôslednejšie vyberať slová. Najprv by sme sa mali zamyslieť nad tým, čo chceme povedať a taktiež ako to chceme povedať. Jedna vec sa predsa dá povedať aj dvadsiatimi rôznymi spôsobmi. Tak dajme si predsavzatie aspoň pokúsiť sa nájsť ten správny spôsob komunikácie. Aj takouto cestou môžeme začať nový rok a uvedomiť si, že nielen skutky, ale aj slová sú obrazom toho, akí sme v skutočnosti ľudia. ■

Pri computeri

5 OTÁZOK

Meno: Michael Absolon

Vek: 19

Znamenie: rak

Oblúbené knihy: mám rád autora Dalea Carnegiego

Oblúbené filmy: New Kids Turbo

Najoblúbenejšie jedlo: vyprážaný syr so zemiakmi

Oblúbený výrok: „Pokiaľ dokážete zmeniť svoju myseľ, zmeníte tak aj svoj život.“

Oblúbená skupina: Alesso, The Chainsmokers

Záľuby:

programovanie,
elektronika

Denis Sopko

Si víťazom súťaže IH- RA. Čo to je a ako si sa o nej dozvedel?

IHRA je súťaž v tvorbe počítačových hier, ktorú organizuje ústav informatiky UPJŠ. Na vytvorenie počítačovej hry sú potrebné tri veci. Znalosť programovania, znalosť v oblasti tvorby grafiky a nejaký ten nápad. Ja som vedel ako-tak programovať a môj spolužiak Ján Helmanovský vedel tvoriť grafiku. Spolu sme sa rozhodli, že by nebolo na škodu vytvoriť nejaký projekt, pri ktorom si tieto znalosti obaja zdokonalíme. Najprv sme si neboli istí, či sa nám vôbec niečo podarí vytvoriť, keďže sme v tomto odbore boli úplní začiatčníci. Vzápätí sme dostali nápad, ten zahŕňal hru pre viacerých hráčov, ktorá by sa hrala v reálnom čase. Pri tvorbe boli potrebné ešte vyššie znalosti, keďže mala fungovať celosvetovo cez internet. Bolo potrebné vyrovnať sa s množstvom problémov, ako napríklad s časovým oneskorením pri posielaní dát cez internet, čo bolo asi naj-

väčším problémom. Po posunutí hry do hrateľného stavu sme hľadali na internete súťaž, ktorá by nám sedela a hneď prvý výsledok vyhľadávania bola práve IHRA.

Najlepší učitelia a prečo?

Za najlepšieho učiteľa považujem jednoznačne nášho angličtinára Jozefa Homzu, pretože si ma získal svojím veselým a kamarátskym prístupom.

Aké sú tvoje životné ciele?

Práca, ktorá ma bude baviť, vlastniť rodinný dom a možno neostať sám.

Kto je tvoj idol a prečo?

Podľa mňa je v živote dôležité zameriavať sa na seba a pracovať na sebe, nie snívať, že raz budeme ako iní. Veľa ľudí strávi toľko času obdivovaním svojich idolov, že úplne zabudnú na seba.

Skús opísať ideálneho partnera.

Empatický človek so zmyslom pre humor. Nieкто, komu môžem veriť a kto so mnou vydrží. ■

-> Vo víťaznej počítačovej hre Jána a Michaela had požíra melóny, za čo získava body. Je možné ju hrať aj na internete.

Pozemšťan

/foto: Simona Macejová/

-> Každý deň na tretíakov čaká nenáročný, asi osemkilometrový presun na svah.

Albert Balog

Leháro

/foto: myorava.sme.sk/

Podarilo sa nám získať neoficiálny denný program najbližšieho lyžiarskeho kurzu, ktorý tretiaci absolvujú na konci januára

V krátkom prehľade ho uvádzame pre istotu už teraz.

Pondelok

12.00: príchod na miesto konania kurzu a ubytovanie v barakoch. Rozdelenie jednotlivcov do pracovných skupín.
13.00: Nástup po skupinách na nádvorí s ešusmi a lyžicou na obed. Denný rozkaz. Pracovná skupina bez obeda zabezpečuje kúrenie v pieckach.
13.10 – 13.20: obed (zemiaková kaša, chlieb).
13.30: peší presun na svah (osem kilometrov).
14.30 – 14.40: prehliadka svahu a snehu.
14.40 – 15.40: peší presun do tábora.
15.50 – 19.00: štúdium a práca v tábore podľa rozdelenia.
19.30 – 20.00: večera (chlieb 175g, maslo, KD—konzervovaná dávka pre vojakov)
20.15 – 21.00: nástup na nádvorí tábora, kontrola počtov a výstroja.
21.00 – 21.30: osobné voľno.
21.30: večierka (zatrúbi vedúci kurzu).

-> Lyžiari dostanú plnohodnotnú a vyváženú stravu.

/foto: aktuality.sk/

Utorok – Piatok

3.30: budíček pre skupinu zabezpečujúcu čistenie zemiakov.
05.30: budíček pre ostatných.
5.35: nástup a odchod na rozsvičku (s výnimkou nižších teplôt pod -15°C).
5.40 – 6.00: rozsvička.
6.00 – 6.30: ranná hygiena. (Vodu zabezpečuje vo vedrách pracovná skupina).
7.00: raňajky (ovsená kaša, káva).
7.10: peší presun na svah.
8.30 – 16.00: lyžiarsky výcvik s krátkou prestávkou na obed. KD-čka a suchú stravu zabezpečí určená pracovná skupina.
16.00 – 17.00: peší presun do tábora.
17.00 – 19.00: práca v tábore podľa rozdelenia.
19.00 – 19.30: večera (KD, chlieb 200g, margarín, jablko).
19.30: štúdium.
21.15: nástup na nádvorí, kontrola počtov a výstroja.
21.30 - večierka.

Ostrov

Anna Soroková

/foto:tntdrama.com/

Dej sa odohráva v neďalekej budúcnosti, kedy Zem postihla bližšie necharakterizovaná katastrofa. Tá ju kontaminovala, čím donútila ľudstvo, aby sa stiahlo pod jej povrch. Ľudia tam prežívajú svoje životy vo futuristickej spleti podzemných bunkrov a ich jediným cieľom je dostať sa na Ostrov – jediné nekontaminované miesto na Zemi. O tom, kto sa na naň dostane, rozhoduje pravidelná lotéria. Výhra umožní výhercovi opustiť podzemie. A tak ľudia pod zemou prežívajú z dňa na deň, pracujú, užívajú si, nič nespochybňujú, len s nádejou čakajú na ďalšiu lotériu a cestu na Ostrov.

Lincoln Six Echo (Ewan McGregor) sa na prvý pohľad od ostatných ľudí nelíši. Pod zemou je už tri roky, no celú tú vec s lotériou neprežíva s takým nadšením ako ostatní. Trpí nočnými morami, často sa zamýšľa nad zmyslom a podstatou života a prejavujú sa uňho aj city voči Jordan Two-Delta (Scarlett Johansson), ktoré sú v ich svete z neznámych dôvodov striktne zakázané.

Lincoln na základe svojich pochybností zisťuje stále nové fakty o spoločnosti a začína

si uvedomovať, že mu na tom niečo neseďí... Až keď konečne na vlastné oči uvidí, o čo vlastne ide, a pochopí krutú pravdu, chce jednoznačne ujsť. Lenže je už neskoro, keďže v ten deň v lotérii vylosujú Jordan a tá na ďalší deň ráno odchádza na Ostrov.

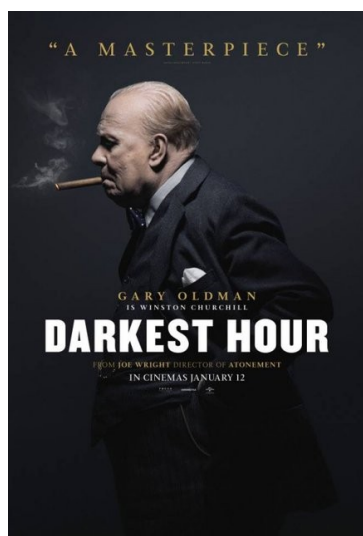
Lincoln neváha ani minútu a podarí sa mu ešte v ten večer Jordan presvedčiť, aby s ním utiekla. Hneď sa po nich vyhlási pátranie a ich šance na útek sa každou minútou znižujú.

Po napínavej naháňačke sa im konečne podarí dostať na zemský povrch, ktorý ani zďaleka nepôsobí ako svet zdevastovaný katastrofou. Ba naopak, je to normálne miesto, kde žijú normálni ľudia a po kontaminácii nie je ani stopy... Postupne si Lincoln s Jordan začínajú uvedomovať krutú pravdu o tom, kto v skutočnosti sú...

Film Ostrov nie je ľahké zhodnotiť. Na jednej strane sú v ňom dychberúce zábery a nečakané zvraty v deji, no na druhej strane menšie resty v scenári. Avšak celkový dojem je vskutku dobrý, no netreba sa nad filmom príliš zamýšľať. ■

ZRIBDLO

OUT

Najtemnejšia hodina

12.1.2018

5,00 €

Čiara

16.01.2018

4,00€

Muž vo vlaku

18.1.2018

4,00€

Všetky prachy sveta

25.1.2018

5,00€

Oddelenie kultúry a Ján Gáll
Vás pozývajú na vernisáž výstavu obrazov

FAŠIANGY

4.1.-31.1.2018
Výstavná sieň oddelenia kultúry MsÚ v Bardejove

Kultúrne a turistické centrum Bardejov
a
autori
Vás pozývajú na vernisáž výstav
Michal Piotrowski a Pawel Paulus Mazur
Medzi kresbou, fotografiou a hudbou

9. 1. 2018 (utorok) o 16.30 hod.

Galéria Poľsko-slovenského domu
Radničné námestie 24
Bardejov

TIKET

Január 2018

Meno a trieda:

01.2018

Vieme, čo sa deje na našej škole

Správy TV Gymoš

Od decembra v novom šate.

Časopis Gymoš vydáva: Redakčný krúžok,

Spojená škola Juraja Henischa,
Slovenská 5, 085 01 Bardejov

Gymoš

cena: 0,50€